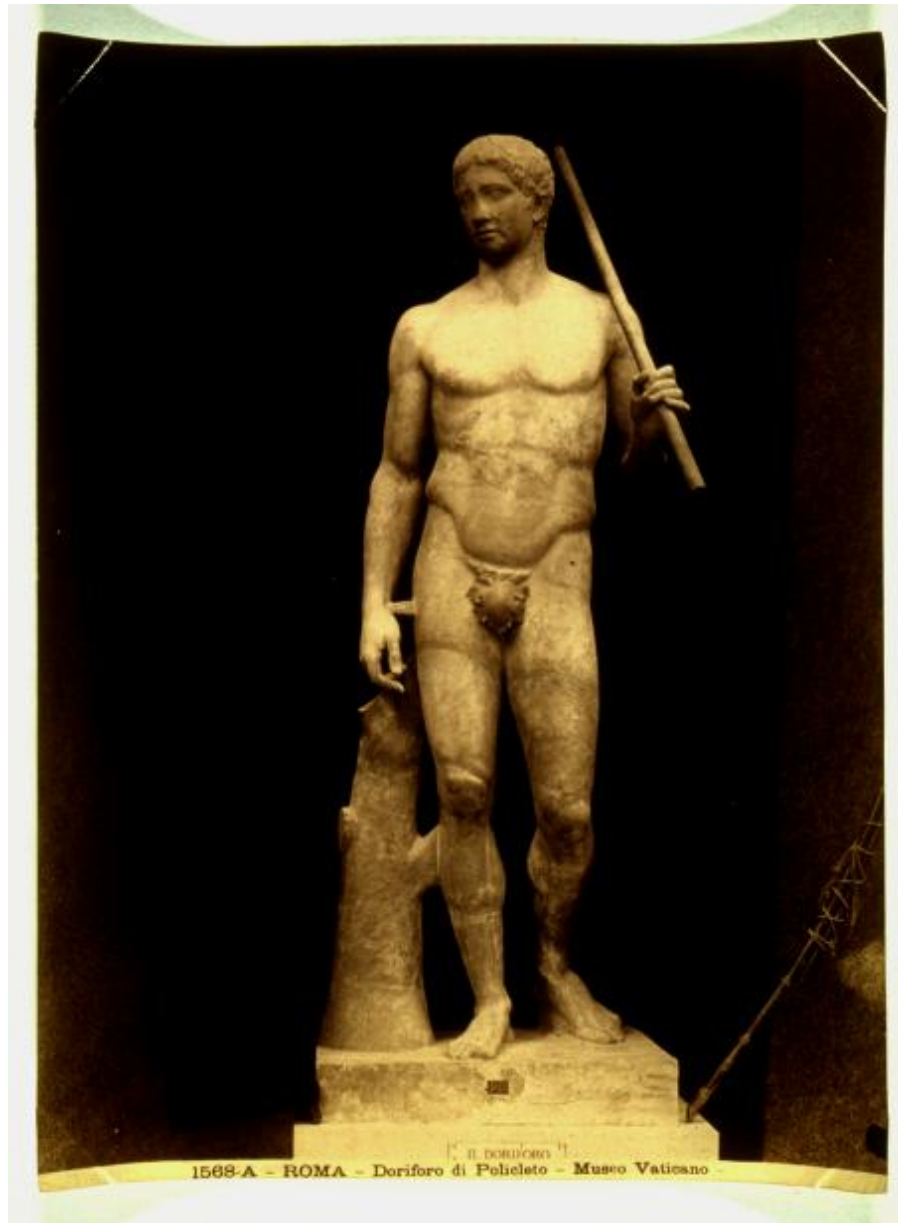

El Dorífor

• Fitxa de catalogació i descripció:

Catalogació

Títol: Dorífor (còpies)

Nom de l'autor: L'origina és de Policlet, les còpies són d'escultors romans

Estil: classicisme

Origen: cultura grega, 450–440 aC

Ubicació:

- **Original:** Com hi ha diverses còpies, aquestes han estat realitzades per a adornar jardins, els banys públics o per als col·leccionistes, per tant, es possible que les còpies del Dorífor hagin fet diversos viatges.
- **Actual:** Diverses còpies al Museu de Nàpols, també al Museu de Florència i altres.

Descripció

Tècnica: La original era fosa (perquè era de bronze) però s'ha perdut, per tant, les escultures còpies són de marbre, per tant utilitzaren la tècnica esculpida.

Material: La original era de bronze, les còpies de marbre.

Forma: exempta, que permet ser contemplada des de totes les perspectives.

Dimensions: Alçada de 2'12 m

Tipus: Es una escultura classificada dempeus.

Cromatisme: La original se suposa que estava pintada, per tant policromia, però les còpies romanes són monocromes.

Breu descripció: L'escultura Dorífor representa un jove caminant amb una llança sobre l'espatlla, per tant, un jove llancer, potser Aquiles.

Estat de conservació: L'original es va perdre, però les còpies obtenen un bon estat, encara que resulten molt més fredes i acadèmiques que no devia ser l'original.

• **Autor i estil escultòric**

Autor: Policlet (Argos segle V aC)

La figura original va ser de Policlet, un escultor grec, anomenat el vell. Condeixeble de Miró i coetani de Fídies, rebé l'ensenyament de l'argiu Agelades. Fou, alhora escultor, un gran teòric: escriví un tractat sobre la proporció, el ritme i la simetria del cos humà, conegut amb el nom de cànon. Els conceptes manifestats en ell, així com la perfecció tècnica de les seves obres, serviren per a formar l'escola policlètica, posteriorment molt

difosa a

Sició. Fou sobretot bronzista, escultor d'atletes, inclosa l'escultura que estem treballant, el Dorífor, conegut amb el sobrenom de cànon. Una altra escultura d'una data més tardana són el noi Xènocles i el Cinisc, atleta de Mantinea, les bases de les quals es conserven a Olímpia. Una altra escultura important de Policlet es el Diadumen, realitzat els últims anys de la seva vida, manifesta ja en el seu ritme la influència de l'escola àtica.

Estil de l'època:

La plenitud clàssica

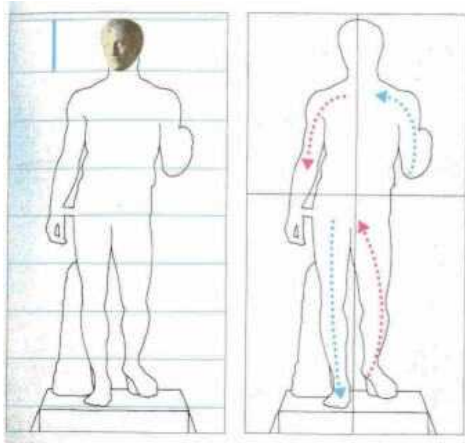
El desenvolupament del cànon clàssic

A mitjan segle V, té lloc el pas de l'estil sever a l'estil clàssic, fruit d'una sèrie de grans personalitats. Artistes genials que crearen un nou llenguatge expressiu, que d'aquesta manera obriren horitzons originals dins de l'esperit de la seva època. Molt dels grans artistes grecs els coneixem únicament a través de les fonts o de les còpies d'època romana de les seves obres mestres. Aquest és el cas d'alguns dels grans mestres que observem el pas decisiu cap a l'estil clàssic, tant en el camp de la pintura com en el de l'escultor, tal com Polignot o Miró.

El cànon de Policlet

El model de Policlet i el seu èxit consisteixen bàsicament a l'establiment de les proporcions ideals que donen al cos la seva perfecció, proporcions que integren sis vegades l'alçada del cap a l'alçada total.

• Anàlisi formal

Composició:

Volum: Dorífor es una escultura externa i també oberta, ja que una de les seves extremitat aguanta una llança i sobresurt del context de l'estàtua.

Proporcions: L'escultura que estem treballant és un perfecte estudi anatòmic, on se subratlla amb èmfasi aquest ideal de bellesa basar en el cos humà perfecte i harmònic, en aquest cas, basat en un cànon de proporcionalitat de set vegades la grandària del cap.

Eixos de composició: té un ordre considerable, no hi ha simetria i conté verticalitat, ja que l'escultura està dempeus.

Llum: Hi ha un cert clarobscur e les corbes del plec inguinal i de l'arc toràcic que coincideixen amb el melic, però si il·luminem l'escultura des de diferents angles, podrem observar la seva totalitat.

Expressió: La seva mirada és ferma i serena. La seva expressió tranquil·la mostra autodomini. Tai i això li falta expressivitat, com a totes les obres d'aquesta tapa.

Vestits: L'escultura mostra un cos nu, per tant, no podem analitzar els vestits.

Moviment i ritme: No hi ha simetria perquè l'oposició d'unes actituds a altres dóna lloc a l'anomenat contrapposto, entre l'estatisme que requereix el seu ideal d'harmonia física i espiritual (equilibri psicològic) i el dinamisme propi de qualsevol estructura que pretén omplir l'espai circumdant i multiplicar els punts de vista.

Contingut

Tema: Heroi Èpic

Significació

Iconografia: És la representació dels estudis minuciosos de la proporcionalitat del cos humà i del ideal de bellesa, que es troba en la pròpia harmonia (symetría) del mateix cos. Que va crear la vocació teoritzant del Cànon grec.

Iconològica: És un perfecte estudi anatòmic que Policlet va plasmar sobre la seva escultura del Cànon.

Novetat: S'introdueix per primer cops el cànon d'ideal de bellesa, que per tant, va ser de les primeres escultures a on la proporcionalitat estava basada en partir set vegades la grandària del cap.

4. Relacions de l'obra amb el seu context històric i amb altres obres

Causalitat: Policlet personalitza d'una manera exemplar la importància dels bronzers de l'escola d'Argos, al Peloponès, ja que volia evolucionar la teoria de l'escultura.

Finalitat: L'original era amb finalitat didàctica, però les còpies eren realitzades amb la funció decorativa.

Relacions formal i iconogràfiques de l'obra amb l'època històrica:

A partir de l'escultura del Dorífor, totes les demés escultures tindran un Cànon, o sigui, un model per a realitzar les escultures pròpies.

Diadumen de Policlet